

ning

zitmeebels uit gespreksflansen, lsd, kinderen in een café

een verhaallijn re generatie ngere. Nu eens as Smolders) weer probeert de saamhorighouden. Maar lusie, teloorvremding

ciatieve montan op de kern solrijke li-aast de koffie. acques, heeft r aan tafel geideoboods tot zijn verden met hun

en nieuw le-goed naar Bali? t zijn woorden den met hun

ig van Jacques, rol van Jack ndingen on-eens kentert wgel om in l het meer zijn

en een feest van scherpzinnig, nchollek relaas uitil verzet in, ollen als van erman Gillis. len behouden.

grafie k mist if

DANS Wowwowonders in me Anouk van Dijk DC. Tournee t/m 25/5.

jke beelden die t in Wowwow bepaalt de toon, am, dreiging en weerbarstige doemd tot valvallen. otief in het e voor Wowwow e vond in de ristensen. Hij ld met dolende n een emmer op inloze poging

Een echt verschil

Sanne Vogel maakt theatervoorstelling

► De voorstelling *Late Avond Idealen* van Sanne Vogel ging gisteravond in première.

► In de cast van jonge mooie mensen zit ook haar vriendin Georgina Verbaan (30).

Door WILFRED TAKKEN

AMSTERDAM. Sanne Vogel, na afloop van de voorstelling *Late Avond Idealen*: „Ik had een donsdekbed gekocht, maar toen begon ik te twijfelen, dus ik belde mijn vriendin Georgina. Ik vroeg: 'Sjors, wat is dons?' Zij zei: 'Google maar even'. Bleek dat voor dons de kippen levend kaal worden geplukt. Als ik in bed lig, hoor ik die kippen in mijn hoofd roepen: auw! auw! auw!”

Georgina Verbaan: „Maar het slaapt wel lekkerder, zo'n donzen dekbed.”

Sanne Vogel: „En een synthetisch dekbed is weer belastend voor het milieu.”

Theatermaker Sanne Vogel (25), bekend als de jonge Annie in de tv-serie *Annie M.G.*, maakt de voorstelling *Late*

Avond Idealen. Over twijfelende twintigers die naar hun idealen willen leven – en goed willen zorgen voor klimaat, Afrika en voor de dieren – maar die tegelijkertijd lekker willen consumeren. Zelf speelt ze niet mee. In de jonge cast zit wel haar vriendin Georgina Verbaan (30), die met haar speelt in de tv-serie *Floor Faber*. Gisteravond was de première in het Amsterdamse Rozentheater.

Het publiek zit langs een witte catwalk waarop de spelers paraderen in overwegend witte kleding – retro eighties – met fluoorgroene accenten en vreemde attributen die verwijzen naar te bestrijden misstanden: een jurk als een handgranaat, een hertengewei, een kraag van knuffelzeehondjes. Op de stoelen ligt een *goodie bag* met reclamemateriaal van de sponsors, ook allemaal goede doelen: Fairtrade, Greenpeace, Bont voor dieren, Kinderhulp en Cliniclowns. Naast Verbaan herkennen we in de cast Wouter Zweers, de vriend van Sanne Vogel, Patrick Martens en Terence Scheurs, die samen het kinderprogramma *Supernick* presenteren.

De voorstelling begint fragmentarisch, met flarden van gesprekken, van een rondhangende vrienden-

groep. Ze draaien een plaatje van Moby, snacks uit een afhaalzak, knuffelen met een boom, en peinen vluchtig over een adoptiekind uit Halfti („Ja, maar straks blijkt het een Chuckie te zijn!”)

De vegetariër Georgina Verbaan vertelt dat ze vroeger „een enorme fan van MacDonald's was”, en dat ze onlangs verontwaardigd een aanbod voor een reclame voor Mora-snacks heeft afgeslagen.

► Als ik een bontkraag zie, roep ik altijd: 'Dierenbeul' ◀

Sanne Vogel

„Halfbakken” noemt Sanne Vogel dit deel na afloop: „Ik wilde iets halfbakkens dat toch florissant oogt, met flitsend licht en mooie mensen.” Het onbestemde moet de houding van Vonneg's generatie jegens idealisme benadrukken: „We willen wel goed doen, maar we willen ook consumeren. En wat je ook doet, je vergroot altijd je schuld aan het wereldleed. Ook besef

maken we niet

'Late Avond Idealen' over twijfelende twintigers

ik dat alle inspanningen te gering zijn. Je kunt wel vegetarisch eten, eerlijke producten kopen, en demonstrenen tegen van alles, maar uiteindelijk zijn al die acties vooral cosmetisch. Echt verschil maakt het niet.”

Verbaan: „Heb je eindelijk de kippen uit de legbatterijen en de kalveren uit hun kist, zie je overal op straat weer van die bontkragen opduiken. Kunnen we van voren af aan beginnen.”

Sanne Vogel: „Als ik een bontkraag zie, roep ik altijd: 'Dierenbeul' En als ik lang een vrachtwagen met slachtoffers rijd, steek ik altijd even mijn middelvinger op. Mijn kleine daad van verzet.”

De twijfelende idealisten op het podium houden een demonstratie, met machteloze protestborden: „Wij willen demonstreren”, „Wij willen een doel.” En de meest concrete: „Brazilian Wax in het zorgpakket”

De flarden krijgen halverwege de voorstelling meer richting, na een verklaring dat de regisseur een burn-out heeft en er dus niet helemaal is uitgekomen. Georgina Verbaan onderbreekt een wild feest met de mededeling dat het toch allemaal geen zin heeft. Er zijn nog slechts twee opties:

of het roer moet radicaal om, of we moeten met de hele mensheid een afscheidsfeest geven dat eindigt met collectieve zelfmoord: „Een burgerinitiatief voor de Apocalyps.” Volgens haar is God zijn schepping een beetje vergeren. Zoals een kind een boomhut bouwt, ermee speelt, en hem dan vergeet, om hem later, zwaar vervallen, weer terug te vinden.

Is dat van die burn-out trouwens waar? Voor de première gisteren twit-

► We willen graag de wereld verbeteren, maar het mag niet te veel moeite kosten ◀

terde Verbaan aan Vogel: „Zal ik stoffen en blik klaarzetten om je vanavond op te vegen?” Vogel: „Nee, ik ben alleen oververkt. Maar ik kan nog wel gewoon functioneren. Het probleem is dat onze generatie te veel keuzes krijgt. De meesten raken daarvoor verlamd, en sommigen, zoals ik, pakken juist alles aan, waardoor we te snel opbranden.”

Verbaan: „In de voorstelling zeg ik trouwens wel dat protest geen zin heeft, maar in werkelijkheid geloof ik wel degelijk: alle beetjes helpen.”

Sanne Vogel: „Ik belde Georgina laatst blij op omdat ik een zak Unox biologische soep had gekocht, maar zij riep: 'Ben je gek in je hoofd! Dat is van die vieze vuile worstenfabriek!’”

Verbaan: „Maar The Body Shop is een twijfelgeval. Die doen alles verantwoord, maar ze zijn wel eigendom van L'Oréal, dat weer helemaal niet deugt.”

Sanne Vogel: „We willen graag de wereld verbeteren, maar het mag niet te veel moeite kosten, en zeker niet te veel tijd. Consumeren is onze grootste vijand, maar we kunnen niet meer terug. Ook ik moet er niet aan denken om weer in een hutje te gaan wonen. Ik word verteerd door schuldgevoel over het wereldleed, maar ik kan, of wil er niets aan doen. Het gevoel schijnt over te gaan als je ouder wordt.”

► *Late Avond Idealen* staat tot 20 maart in het Amsterdamse Rozentheater, en gaat op tournee tot en met 12 mei. Meer info: www.allesvoordekunsten.nl.

Meer Sanne Vogel

• Sanne Vogel (25) is een toneel- en filmactrice (*Raaf*, *Het schnitzelparadijs*, *Floor Faber*, *Annie M.G.*), schrijfster (*Het levenswerk van een talentloos meisje*) en theaterregisseur (*Late Avond Idealen*). Samen met haar broer Robin Vogel runt zij De Vogelfabriek, een bedrijf dat eigen theatervoorstellingen en films produceert en regisseert.

• Vogel doet mee in het huidige seizoen van het tv-programma *Wie is de mol?*

• Over Vogels rol in *Met Joran aan zee* schreef recensent Kester Freriks op 19 januari: 'Sanne Vogel vertoelt de rol van Natales Holloway, het meisje dat op een paradijselijk eiland op aangrijpende wijze verdween. In de voorstelling is ze al dood, ze keert terug naar de plek des onheils: passie, overgave, het liefdesspel zonder grenzen tot de dood erop volgt. Sanne Vogel acteert verweerd, als een dolende geest; ze zegt: „Het getal twee overheerst; is er leven, is er ook dood.”'

